

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוארון ואח'

לפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
יחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ עוה"ד בועז יוסף

נגד

הנאשם
1. אהרן בוארון – נידון
2. שון משה בוארון
ע"י ב"כ עוה"ד ויקי שמואל

גזר דין

1. הנאשם 2 הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 1368 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. כחלק מהסדר הטיעון, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם 2 אשר יבחן את נסיבותיו האישיות כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ויעביר המלצותיו לבית המשפט. לאחר תהליך אבחון וטיפול, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי ולהשית על הנאשם ענישה שיקומית חינוכית צופה פני עתיד.

3. חרף המלצת שירות המבחן, לא הגיעו הצדדים לכדי הסכמה באשר לעונש הראוי. כל צד טען בעניין זה, כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתב האישום המתוקן

4. בתאריך 26.4.2022 בשעה 10:16, שהו הנאשמים, אבו ובנו, במכון הרישוי בנתניה. באותן הנסיבות, ועל רקע חוב כספי, קילל המתלונן את הנאשם 1, ובתגובה, הנאשם 1 דחף אותו אחורנית. אז, הוציא המתלונן מכיסו גז מדמיע ואחז בו לנגד הנאשמים, וכן ביקש להזמין משטרה. הנאשם 2 מסר למתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שברשותו, והמתלונן הטיח את הטלפון הנייד ושבר אותו. בתגובה, בעט הנאשם 2 ברגלו של המתלונן עד שזה נפל ארצה, רכן מעליו עד שעוברי אורח הפרידו בין השניים. בהמשך, ניגש נאשם 2 פעם נוספת אל המתלונן, נטל את הטלפון הנייד של המתלונן והטיח אותו ברצפה.

5. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2 (מעטה יכונה הנאשם), נגרמו למתלונן חבלות בדמות פצעים מדממים בכף יד ימין, שטף דם בורוע שמאל, רגישות ונפיחות ביד.

עמוד 1 מתוך 8

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוaron ואח'

תסקירי מבחן

6. שירות המבחן ערך שלושה תסקירים המפרטים את קורותיו של הנאשם, התייחסותו לנסיבות ביצוע העבירה, ההליך הטיפולי כמו גם הערכת הסיכון לעבריינות וסיכויי שיקום (1.1.2025 ; 9.4.2025 ; 31.12.2025). עיקרי התסקירים יובאו במאוחד.

7. רקע אישי ועבר פלילי: הנאשם, יליד 2000, רווק (בתסקיר האחרון, צוין כי הפך לאב), עובד בתחום הפיגומים ומתגורר בבית הוריו בנתניה. יש לו 11 שנות לימוד, התמודד עם בעיות קשב וריכוז ועזב את לימודיו. שוחרר מצה"ל בשל אי התאמה. הוא סובל מכאבים ביד עקב נפילות בילדותו ומשתמש בקנאביס רפואי לצורך זה (קיים רישיון בתוקף). לנאשם אין הרשעות קודמות ואין לחובתו תיקי מב"ד נוספים.

8. בתחילת הדרך, קיבל הנאשם אחריות חלקית על מעשיו, תיאר ויכוח שהתפתח והסלים. הוא הביע בושח וחרטה, אך לא גילה אמפתיה למתלונן או נכונות לפצותו, ונראה כי הסכמתו לטיפול נבעה בעיקר מהרצון לשפר את מצבו המשפטי. שירות המבחן התרשם מנטייה לאימפולסיביות במצבי דחק. (תסקיר ראשון).

9. החל מיום 21.1.2025 שולב הנאשם קבוצה טיפולית חד-שבועית לעוברי חוק צעירים. הוא נעדר משני מפגשים מתוך עשרה בשל מחלה, אך ניכר כי עושה מאמצים לעמוד בדרישות הטיפול. הוא השתלב באופן מותאם וחיובי, לוקח חלק פעיל ולומד להבין את דפוסי חשיבתו והתנהגותו. בהתייחסותו לעבירה, הביין שתגובתו הייתה אימפולסיבית, הביע חרטה, והחל לגלות אמפתיה למתלונן ונכונות לפצותו. (תסקיר שני). עם התקדמות בהליך הטיפול, המשיך הנאשם לקח באופן פעיל וחיובי (כמעט שנה), משתף בתכנים רלוונטיים ומעמיק את הבנתו לגבי דפוסי חשיבתו והתנהגותו שהובילו לעבירה. הוא ממשיך להביע חרטה, אמפתיה כלפי המתלונן ונכונות לפצותו (תסקיר שלישי).

10. לעניין גורמי הסיכון, לקח שירות המבחן בחשבון את ההתנהגות האלימה וחומרת העבירה, קושי בוויסות דחפים, חוסר מחשבה על תוצאות מעשיו, חוסר אמפתיה למתלונן גם לאחר שנתיים וחצי והשלכת אחריות על המתלונן. לעניין גורמי הסיכוי, נלקחה בחשבון העובדה כי זוהי העבירה הראשונה והיחידה, החריגה לאורחות חייו של הנאשם, ושאיפותיו של הנאשם לעתיד, כמו גם נכונותו להשתלב בטיפול שעשוי לצמצם את הסיכון. בתסקיר הראשון, העריך שירות המבחן את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כבינונית, ועם התקדמות בטיפול, ושיתוף הפעולה החיובי, דיווח על הפחתה ברמת הסיכון, שהוערכה כנמוכה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוaron ואח'

11. המלצה: שירות המבחן המליץ באופן עקבי להעדיף את האפיק השיקומי, ולהשית על הנאשם ענישה חינוכית צופה פני עתיד בדמות צו מבחן וצו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

12. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, בהם הגנה על שלמות גופו של אדם ותחושת הביטחון האישי. בסקירת הנסיבות, הדגישה את הרקע לאלימות, גילו של המתלונן, הנזק שנגרם (2/עו) ופוטנציאל הנזק. נוכח אלו כמו גם הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולהגן על אוכלוסיית הקשישים, ובהתבסס על פסקי דין שעוסקים בעבירות הנידונות, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה 6-15 חודשי מאסר וענישה נלווית.

13. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנתה המאשימה לגילו של הנאשם, ההודאה, החיסכון בזמן שיפוטי, העדר הרשעות קודמות וההליך הטיפולי בו שולב. לטעם המאשימה, שלל הנתונים מצדיקים קביעת העונש בתחתית המתחם, אך אינם מצדיקים סטייה כהמלצת שירות המבחן. כן עתרה המאשימה לעונשים נלווים, לרבות קנס ופיצוי.

14. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה לו עותרת המאשימה, מחמיר ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך נטען כי האירוע התרחש לפני שלוש שנים ולמתלונן ישנה תרומה משמעותית להתלקחות היצרים. המתלונן הוא זה שהחל בוויכוח ולא הנאשם, המתלונן שבר את הטלפון הנייד של הנאשם ואף הרציא גז מדמיע מכיסו, וחרף כל זאת, המאשימה לא מצאה לנכון להעמיד את המתלונן לדין.

15. כן הפנה ב"כ הנאשם לשלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והתחשבות מוגברת. בין אלו, מנה הגיל והנסיבות האישיות, העדר הרשעות קודמות, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, העדר מעורבות נוספת בפלילים כמו גם כבדת הדרך השיקומית. משכך, ולאור הפגיעה הקשה הצפויה לנאשם מריצוי עבודות שירות ולו לתקופה קצרה, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן, ככתבן וכלשונו, ולהטיל על הנאשם ענישה חינוכית – שיקומית.

16. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים: "שמח ששקלת את המעשים שלי, ואני לוקח אחריות ולא ברוח מאחריות ומעריך את ביהמ"ש ששלח אותי לקבוצה הזו. אני השתלבוזה לחיים נתן. אני אפסיק עם שירות המבחן אעשה טיפול לבד. אני מבקש מבית המשפט ואני אומר שאני לוקח אחריות מלאה, הייתה לי מעידה, ואני לא רגוע, יש לי הרכה דברים בחיים. אני מתחתן ואשתי בהריון, צריך לסדר את החובות 210,000 שח וצריך לעמוד בתשלום החובות".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוaron ואח'

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

17. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו, כמו גם זכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון.

19. בית המשפט העליון חזר ועמד על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות המבצעות במרחב הציבורי, כמו גם על הצורך להחמיר בענישה כדי לעקר ולשרש תופעה פסולה זו מקרבנו. ראו: רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (18.11.2020):

"תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה".... אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

20. אלימות במרחב הציבורי ופתרון סכסוכים בכוח הזרוע הפכו לתופעה נפוצה. למרבה הצער רבים המקרים בהם אמירה, תגובה או הערה של אדם לזולת שאינה משביעה את רצונו יכולה להוביל לאלימות קשה, ובלתי נסבלת. תופעה זו מערערת באופן מוחשי את תחושת הביטחון האישי וזורה אימה ופחד. קל וחומר שזו מבוצעת נגד ציבור קשישים, שמטבע הדברים יכולתם להתגונן מפני אלו הבוחרים לנצל את חולשתם מוגבלת. אוכלוסייה זו אף מועדת לפגיעות קשות יותר וזכאית להגנה מיוחדת.

21. על כן בתי המשפט על ערכאותיהן שבו וחזרו על הצורך בענישה ממשית בעבירות הנידונות תוך מתן דגש על עקרונות גמול והרתעה על פני שיקולים אחרים, שתעביר מסר חד ונחרץ כי אלימות אינה פתרון. באם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה ככל שתהא הוא אינו יכול להביא לפתרונה בדרך אלימה ובריונית.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוארון ואח'

22. הנאשם, אדם בריא, צעיר שכוחו במותניו, פגע בקשיש, בן 79, אדם שיכול היה להזיז אביו. הגם שהאירוע אינו מתוכנן, והגם שהמתלונן קילל וגידף, והוציא גז מדמיע, ואפילו גרם נזק למכשיר הטלפון של הנאשם, הייתה לנאשם שליטה מלאה על מעשיו כמו גם היכולת להימנע מהתנהגות האלימה ולהפסיקה בכל רגע נתון. אולם, במקום לנהוג בדרך ארץ ובכבוד, התקשה הנאשם לווסת את דחפיו האלימים, בעט ברגלו של המתלונן. הנאשם לא הסתפק בכך, ולאחר שהמתלונן נפל הרצפה, רכן מעליו, והאירוע הסתיים רק בשל מעורבותם של הנוכחים במקום. ואם לא די בכך, כדי להוסיף שמן למדורה, ניגש הנאשם פעם נוספת אל המתלונן נטל את הטלפון הנייד של המתלונן והטיח אותו ברצפה.

23. על תוצאות ההתנהגות האלימה, יעידו כאלף עדים, החבלות על גופו של המתלונן. פצעים מדממים בכף יד ימין, שטף דם בזרוע שמאל וכן רגישות ונפיחויות ביד. מעבר לפגיעה הפיזית הגלויה לעין, יש להביא בחשבון את ההשלכות הרגשיות כמו גם פוטנציאל הנזק.

24. כן הבאתי בכלל חשבון את חלקו של הנאשם 1 – אביו של הנאשם 2 באירוע האלים והעונש לו עתרו הצדדים במשותף.

25. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, המהווה כלי עזר בקביעת מתחם הענישה. העיון בפסיקה יגלה מנעד רחב של עונשים וליבת הפסיקה עניינה בעונשים מוחשיים, לכל הפחות בעבודות שירות. כן מגלה העיון בפסיקה כי גבולות מתחם הענישה משתנים ממקרה למשנהו ומושפעים משיקולים שונים ובהם מידת וחומרת האלימות, זהותו של הקשיש וגילו, טיב הקשר בין הפוגע לקשיש, פערי הכוחות בין הצדדים, מקום האירוע והרקע לתקיפה. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם, חלקם עולים בחומרתם על המקרה דנן וחלקם נופלים ממנו והדבר כמובן נלקח בחשבון ומבוצעות ההתאמות הנדרשות. ראו: רע"פ 8164/21 אובסטרונוקי נ' מדינת ישראל (29.11.2021); רע"פ 8633/21 דפנה לב נ' מדינת ישראל (29.12.2021) – הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 2678/20 אסף רחמים נ' מדינת ישראל (27.4.20); רע"פ 3163/17 יואב שבח נ' מדינת ישראל (19.6.17) – הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 4844/15 יום טוב גלבוע נ' מדינת ישראל (16.7.15); רע"פ 6258/18 ויאצ'סלב קפקוב נ' מדינת ישראל (24.1.19).

26. עוד יש להביא בחשבון בעת קביעת המתחם כי עסקינן בעבירה מסוג פשע והעונש הקבוע לצידה הוא חמש שנות מאסר וישנו עונש מזערי כמופיע בסעיף 1368(ד) לחוק העונשין שזו לשונו: "הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה יוטל עליו עונש מאסר שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שירשמו כולו על תנאי".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוaron ואח'

27. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כעתירתה ההגונה של המאשימה בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש ההולם המתאים לנאשם

28. אפתח פרק זה ואומר כי לזכותו של הנאשם אכן עומדות נסיבות רבות, המצדיקות התחשבות עד כדי גזירת העונש בתחתית המתחם, אך אין בהן, גם לא בהצטברותן יחד להוביל לסטייה ממתחם הענישה, כעתירת ההגנה וכהמלצת התסקירים.

29. הנאשם יליד 2000, אב לפעוט, ועתיד להתחתן, אין לחובתו הרשעות קודמות, ומאז ביצוע העבירה חלף זמן ניכר ואין כל טענה נגדו בפרק זמן זה. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש. היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר וחשוב מכך חסך את שמיעתו של הקשיש.

30. באשר להליך הטיפולי. הנאשם אכן השתלב בקבוצה לעברייני חוק צעירים, והתקדם לשביעות רצון הגורמים הטיפוליים וניכר שינוי בעיקר ביכולתו לקחת אחריות ולהביע אמפטיה לנפגע העבירה. על כל אלו, יש לברך, אולם, אין המדובר בהליך טיפולי מרשים או יוצא דופן המצדיק סטייה ממתחם הענישה.

31. לא בכל מקום שבו אדם משתלב בטיפול, או נמנע ממעורבות נוספת בפלילים, ניתן לדבר במונחי שיקום, וככלל, יש לנקוט בזהירות רבה בעת הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 40' לחוק העונשין. סטייה ממתחם הענישה שמורה למקרים חריגים בהם שיקולי שיקום מובהקים מצדיקים זאת, ואל לנו להפוך את החריג לכלל ואת הכלל לחריג.

32. לעניין זה אפנה לע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022) ועפ"ג (עליון) -61295-02-25 פלונית נ' מדינת ישראל (12.8.25), שם נאמרו הדברים הבאים:

"כפי שנכתב לא אחת, שיקום – אינה מילת קסם המעלימה את יתר שיקולי הענישה... בית המשפט יעשה שימוש במשורה בסמכות לחרוג ממתחם הענישה ההולם מטעמי שיקום; וזאת רק במקרים שבהם נמצא כי ההליך הטיפולי הביא לשינוי יסודי בהתנהלות מבצע העבירה במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרכי החשיבה שהולכו אותו לביצוע העבירות".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוaron ואח'

33. בסיכומו של דבר, סיום ההליך בצו מבחן ושל"צ כהמלצת שירות המבחן אינו הולם את חומרת העבירה, הרקע לביצועה, טיבו של ההליך הטיפולי, ויתכן הנתונים שפורטו לעיל. עם כל ההבנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולהשפעת ריצוי עונש מאסר עליו ועל משפחתו, הסתפקות בעונש שיקומי, הרתעתי וחינוכי כהמלצת התסקיר יהיה בו כדי להעביר מסר מוטעה של סלחנות כלפי מי שנוקט באלימות כלפי קשישים.

34. למותר לציין כי השיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאכת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון השיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם בגזירת העונש. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא – המלצה – ואין באמור בה כדי לכבול את ידי בית המשפט (ראו: רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבן] פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); רע"פ 6908/04 איבגי נ' מדינת ישראל (27.7.2004); ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (14.11.2018); ע"פ 4472/16 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.06.2016); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.8.2013)).

35. עם זאת, מובן כי הענישה שתושט על הנאשם צריכה לאפשר את המשך ההליך הטיפולי. אדרבה, באם לא היה הנאשם משתלב בהליך טיפולי אזי העונש שהיה נגזר היה חמור ובהרבה. אזכיר כי גם ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פריווילגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית (רע"פ 5512/20 לוי נ' מדינת ישראל (16.8.2020); רע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)).

תוצאה

36. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 30.7.2025 הנאשם יתייצב ביום 1.3.2026 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג וברית.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49705-04-23 מדינת ישראל נ' בוaron ואח'

- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע ;
- ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים ;
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.2026.
- ה. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 3,600 ₪ עד ליום 1.3.2026 בהתאם לטופס פרטי ניזוק שיועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט.
- ו. אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעות צו המבחן ואפשרות הפקעתו, וגזירת הדין מחדש.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים והקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; (-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000; (-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

העתק יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
צו כללי למוצגים
זכות ערעור כחוק

ניתן היום, א' שבט תשפ"ו, 19 ינואר 2026, במעמד הצדדים.

זהר דיבון סגל, שופטת, סגנית הנשיא